

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316207027
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6316207027.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľky G. D. C., nar. XX. Y. XXXX, bytom F. XX, XXX XX Q. Krtíš, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné H. C., nar. XX. Y. XXXX, bytom M. D. XXX, XXX XX F., zastúpený advokátkou JUDr. Karínou Uhrínovou, advokátska kancelária so sídlom Námestie Š. Moyzesa 4, 974 01 Banská Bystrica v konaní o určení príspevku na výživu manžela o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Brezno, č. k. 4Pc/6/2016-105 zo dňa 28. septembra 2017, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku, ktorým zaviazal navrhovateľku zaplatiť H. C. trovy konania spočívajúce v súdnych poplatkoch vo výške 6,- eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 393,16 eur na účet jeho právneho zástupcu do 30 dní od právoplatnosti uznesenia p o t v r d u j e.

II. Navrhovateľka je p o v i n n á nahradiť H. C. trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Brezno (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) konanie zastavil (I. výrok) a zaviazal navrhovateľku zaplatiť Radoslavovi Fonferovi trovy konania spočívajúce v súdnych poplatkoch vo výške 6,- eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 393,16 eur na účet jeho právneho zástupcu do 30 dní od právoplatnosti uznesenia (II. výrok).

1.1 Z uznesenia okresného súdu vyplýva, že navrhovateľka podala dňa 14. októbra 2016 návrh, ktorým sa domáhala, aby súd určil osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (ďalej aj „H. C.“) prispievať jej od 01. decembra 2015 do 31. mája 2016 na výživu sumou 130,- eur mesačne a ďalej od 01. júna 2016 sumou 280,- eur mesačne; tým istým návrhom sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil H. C. povinnosť jednorazovo jej prispieť na vykonané opravy a údržbu motorového vozidla sumou 1.200,- eur a zároveň ho zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 4Pc/6/2015-25 zo dňa 01. decembra 2016 konanie v časti nároku navrhovateľky spočívajúcom v povinnosti H. C. jednorazovo jej prispieť sumou 1.200,- eur zastavil z dôvodu, že navrhovateľka na výzvu súdu v stanovenej lehote nezaplatila súdny poplatok za návrh v uvedenej časti. Na pojednávaní na súde prvej inštancie dňa 14. augusta 2017 navrhovateľka vzala návrh na určenie manželského výživného späť a žiadala, aby súd konanie zastavil. H. C. vzal späťvzatie návrhu na vedomie a nijak sa k nemu nevyjadril. Dňa 24. augusta 2017 si H. C. podaním na okresnom súde vyčíslil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 393,16 eur. Prvoinštančný súd preto uznesením č.k. 4Pc/6/2016-105 zo dňa 28. septembra 2017 konanie podľa § 29 ods. 1 zákon č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C.m.p.“) zastavil.

1.2 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na § 49 ods. 1 C.m.p., podľa ktorého účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát a § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd prvej inštancie v konaní zohľadnil výnimku zo zásady určenej v ustanovení § 52 C.m.p., a to ustanovenie § 55 C.m.p., ktoré oprávňuje súd priznať náhradu trov konania aj vtedy,

ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V zákone nie je vymedzené komu môže súd v zmysle uvedeného ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zároveň zákonodarca konštatoval, že pre ustanovenie § 55 C.m.p. nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní a je možné ho aplikovať vo všetkých typoch mimosporových konaní. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 147/08, v zmysle znenia ktorého „Pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva. Pre určenie povinnosti nahradiť trovy konania medzi účastníkmi nie je významné, že niektorý z nich je oslobodený od súdnych poplatkov.“ Súd prvej inštancie s prihliadnutím na uvedené a s ohľadom na okolnosti predmetného konania ustálil, že je dôvod na priznanie trov konania H. C. voči navrhovateľke podľa § 55 C.m.p. H. C. nevyvolal konanie, svojím správaním nedal podnet na podanie návrhu a advokáta si obstaral iba z dôvodu, že navrhovateľke bol ustanovený advokát Centrom právnej pomoci a chcel byť v konaní úspešný. Zastavenie konania zavinila navrhovateľka svojím konaním bez udania dôvodu a v tejto situácii by nebolo spravodlivé, aby si H. C. náklady s konaním znášal sám. Okresný súd preto rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že ho priznal H. C. voči navrhovateľke v rozsahu 100 %. H. C. si v priebehu konania uplatnil iba trovy spočívajúce v trovách právneho zastúpenia (393,16 eur) a v súdnom poplatku (6,- eur). Súd prvej inštancie predĺžil navrhovateľke zákonom určenú lehotu na plnenie povinností v zmysle ustanovení § 232 ods. 3 a 234 ods. 2 C.s.p. z 3 dní na 30 dní.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku o trovách (II. výrok), podala navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) a okresný súd nesprávne aplikoval zákonné ustanovenia C.m.p. o trovách konania v neprospech navrhovateľky ako osoby v materiálnej núdzi. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že jej bol rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica, sp. zn. 4N 14011/2016, R. z. 79188/2016 zo dňa 05. decembra 2016 určený advokát (v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z.). V uvedenom rozhodnutí sa uvádza, že žiadateľka je bez akéhokoľvek príjmu, nie je krytá dávkami ani príspevkami od štátu a je vážne chorá. Navyše podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj zákon č. 71/1992 Zb.) je od poplatku oslobodený ten, komu bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu (ako osobitný predpis je označený zákon č. 327/2005 Z. z. - pozn. odvolacieho súdu). Konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je upravené ustanoveniami § 154-157 C.m.p., z ktorých znenia nevyplývajú iný nárok na náhradu trov konania ako ten vyplývajúci z § 52 C.m.p. Navrhovateľka namietala rozhodnutie prvej inštancie v tej časti, v ktorej uviedol, že A.C. si musel zaobstarať advokáta. Trovy súvisiace s týmto úkonom vznikli H. C. na základe vlastného rozhodnutia. Vzhľadom na sociálny stav navrhovateľky v konaní a jej stav materiálnej núdze nie je spravodlivé, aby bola povinná nahrádzať H. C. trovy konania, keď jej navyše takúto povinnosť žiadne zákonné ustanovenie neukladá. Navrhovateľku nemožno sankcionovať povinnosťou uhradiť trovy konania za to, že požiadala o poskytnutie právnej pomoci alebo za to, že využila svoje právo vziať späť návrh na začatie konania. H. C. má rovnaké právo, nie však povinnosť zvoliť si v konaní právneho zástupcu; v takom prípade sa uplatňuje postup podľa § 49 ods. 1 a § 52 C.m.p. Preto navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil v II. výroku tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania alebo ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. H. C. sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril podaním zo dňa 09. novembra 2017. Poukázal na to, že v konaní sa navrhovateľka domáhala určenia príspevku na výživu manžela s tým, že v časti za obdobie od 01. decembra 2015 do 14. októbra 2016 bol jej návrh nedôvodný a v zostávajúcej časti bola navrhovateľka povinná svoje tvrdenia preukázať. H. C. navrhovateľke po jej odťahovaní sa zo spoločnej domácnosti dobrovoľne hradil náklady na bývanie v sume 280,- eur s tým, že jeho povinnosť manžela prispievať na výživu manželke trvá len do času právoplatného rozhodnutia súdu o rozvode manželstva. Okresný súd Brezno rozhodol o rozvode manželstva rozsudkom sp. zn. 1P/20/2016 zo dňa 18. januára 2017, pričom vo výroku o rozvode manželstva nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť dňa 09. marca 2017. H. C. sa domnieva, že je v súlade s princípom spravodlivosti, aby s ohľadom na okolnosti znášal trovy konania ten účastník konania, ktorý zavinil zastavenie konania navyše bez udania

dôvodu. Okolnosti prípadu vzhľadom na otázku priznania náhrady trov je potrebné skúmať vo vzťahu k dôvodnosti návrhu ako aj vo vzťahu k správaniu sa účastníkov pri realizovaní ich procesných práv. Navrhovateľka bola v období, za ktoré žiadala od H. C. príspevok na výživu dobrovoľne nezamestnaná a bola spolumahiteľkou 13 koní, o ktoré sa starala. Navrhovateľka mala procesné právo vziať návrh späť, avšak keby tak urobila pred pojednávaním na súde prvej inštancie, nevznikli by H. C. navyše trovy súvisiace s vycestovaním jeho právneho zástupcu z miesta sídla na okresný súd. Tým, že H. C. nezavinil spor a navrhovateľka procesne zavinila zastavenie konania, vznikli H. C. trovy konania výške 393,16 eur a 6,- eur a vzhľadom na okolnosti veci by bolo nespravodlivé, aby tieto trovy musel znášať H. C.. F. H. C. navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti v celom rozsahu potvrdil.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k vyjadreniu H. C. zo dňa 11. decembra 2017 uviedla, že nesúhlasí s obsahom tohto vyjadrenia, keďže H. C. sa nevyjadril k odvolacím dôvodom a zároveň dodala, že zotrváva na svojich vyjadreniach prednesených v odvolaní.

5. K vyjadreniu navrhovateľky zo dňa 11. decembra 2017 sa vyjadril H. C.. Zotrval na argumentoch prednesených vo svojom prvom vyjadrení. Súčasne uviedol, že v konaní od začiatku tvrdil, že návrh navrhovateľky je v celom rozsahu nedôvodný. Už v podaní zo dňa 30. marca 2017 ako aj na pojednávaní si uplatňoval nárok na náhradu trov konania, čím dodržal postup podľa § 57 C.m.p. Podľa názoru H. C. nie je dôvodom, aby v prípade neúspechu navrhovateľky v súdnom spore nebola zaviazaná na plnú náhradu trov konania tá skutočnosť, že navrhovateľke bola priznaná bezplatná právna pomoc Centrom právnej pomoci. Navrhovateľke ani nikto neodníma jej právo žiadať o bezplatnú právnu pomoc, príp. podať návrh na súd. Rovnako navrhovateľke patrí zo zákona právo vziať svoj návrh späť bez udania dôvodu, avšak samotná príčina, ktorá viedla navrhovateľku k späťvzatiu je dôležitá pre posúdenie, či k zastaveniu konania došlo z dôvodov na strane navrhovateľa alebo druhého účastníka. Súd prvej inštancie postupoval pri aplikácii § 55 C.m.p. správne a preto H. C. žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku potvrdiť.

6. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 C.s.p., v medziach daných ustanoveniami § 379 a 380 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Súd môže podľa § 55 C.m.p. náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

9. V zmysle § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná podľa § 256 ods. 1 C.s.p. náhradu trov konania protistrane.

11. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu a rozhodnutia súdu prvej inštancie konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania je správne. Je nutné poukázať na to, že navrhovateľka si v návrhu uplatnila nárok na príspevok na výživu manželky, ktorý je mimosporového charakteru, no zároveň si uplatnila aj sporový nárok predstavujúci jednorazový príspevok na vykonané opravy a údržbu motorového vozidla v sume 1.200,- eur. V časti týkajúcej sa mimosporového nároku vzala navrhovateľka svoj návrh späť. Odvolací súd dáva za pravdu argumentu H. C. prednesenému vo vyjadrení, že pri späťvzatií návrhu je dôležité, či k zastaveniu konania došlo z dôvodov na strane navrhovateľa alebo druhého účastníka. Je nepochybné, že v predmetnom prípade zapríčinila zastavenie konania navrhovateľka, keď vzala návrh späť bez udania dôvodu. Prvoinštančný súd potom s dôrazom na okolnosti správne prihliadal na jednotlivé ustanovenia C.m.p. o trovách konania, najmä na ustanovenie § 57 C.m.p., podľa ktorého o povinnosti nahradit' trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu rozhoduje súd len na návrh. H. C. si po pojednávaní na súde prvej inštancie uplatnil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie prihliadol na ustanovenie § 55 C.m.p., podľa ktorého môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu

spravodlivé. Prvoinštančný súd považoval za spravodlivé priznať nárok na náhradu trov konania H. C.. S týmto názorom súdu je možné súhlasiť. V uvedenom prípade je okrem okresným súdom použitých ustanovení C.m.p. na mieste aplikácia ustanovení Civilného sporového poriadku (s poukazom na § 2 ods. 1 C.m.p.). V sporovom konaní podľa § 256 ods. 1 C.s.p. platí, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Odvolací súd konštatuje, že zastavenie konania procesne zavinila navrhovateľka, ktorá ako dôvod späťvzatia návrhu neoznačila správanie sa H. C., ale, že si vedenie sporu rozmyslela, preto jej vznikla povinnosť nahradiť mu trovy prvoinštančného konania. Úkon navrhovateľky - späťvzatie návrhu bol navyše urobený až v čase, keď sa malo vo veci rozhodnúť na pojednávaní na súde prvej inštancie. Podľa vyjadrenia zástupcu navrhovateľky na pojednávaní zo dňa 14. augusta 2017 mu bolo rozhodnutie navrhovateľky o späťvzatí návrhu oznámené iba deň pred pojednávaním, a to v deň pracovného pokoja. Je preto potrebné prisvedčiť argumentácii H. C., že navrhovateľka vedomá si svojho neúspechu v konaní mohla vziať návrh späť aj skôr ako na pojednávaní na okresnom súde, čím by sa zbytočne nenavyšovali trovy právneho zastúpenia. Odvolacie námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní nie sú dôvodné.

11.1 Neobstojí ani odvolacia námietka navrhovateľky, že podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. je od poplatku oslobodený ten, komu bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu. S touto otázkou sa vyporiadal už súd prvej inštancie keď poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 147/08, v zmysle znenia ktorého „Pre určenie povinnosti nahradiť trovy konania medzi účastníkmi nie je významné, že niektorý z nich je oslobodený od súdnych poplatkov.“ Podľa rozhodnutia Centra právnej pomoci, ktorým bol navrhovateľke priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, navrhovateľka je v stave materiálnej núdze. Javí sa, že tento záver Centra právnej pomoci nie je v súlade so skutočnosťou. H. C. sa v konaní vyjadril, že navrhovateľka má majetok, pretože je spoluvlastníčkou 13 koní a výlučnou vlastníčkou chaty. Prvé tvrdenie H. C. navrhovateľka v konaní nepopierala, druhé potvrdil okresný súd lustráciou na portáli úradu geodézie, kartografie a katastra (č.l. 61), z ktorej vyplýva, že navrhovateľka bola v čase podania návrhu výlučnou vlastníčkou zrubovej chatky v katastrálnom území M. D., obec M.X, okres W.. Prvoinštančný súd napriek uvedenému zohľadnil sociálnu situáciu navrhovateľky tým, že jej predĺžil zákonom určenú lehotu na plnenie povinností z 3 dní na 30 dní, aby mala dostatok času na obstaranie prostriedkov na úhradu uloženej povinnosti, prípadne na dohodu s H. C. ohľadom vyporiadania svojich finančných záväzkov. Navrhovateľka v odvolaní nenamietala výšku trov priznaných okresným súdom H. C., ale iba samotný nárok, odvolací súd napriek tomu v zmysle čl. 6 C.m.p. posúdil správnosť výpočtu a účelnosť uplatnených trov právneho zastúpenia a dospel k záveru, že trovy sú účelné a uplatnené v súlade s ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. a s poukazom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (II. výrok) ako vecne správne potvrdil.

12. V dôsledku úspechu Radoslava Fonfera v odvolacom konaní mu odvolací súd priznáva v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľke v rozsahu 100 %.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).